

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 231

TARRAGONA, DIMECRES, 21 D'ABRIL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

IMPRESSIONS

Barcelona o la dèria forçada de les collectivitzacions

Totes les ciutats de Catalunya, tots els pobles i contrades de la nostra terra per obra i gràcia de la C. N. T. han sofert la dèria i les conseqüències ruinoses de la collectivització. Amb aquest aspecte la C. N. T. (nosaltres creiem sincerament que els elements responsables d'aquesta organització sindical i política, avui es donen compte no solament de llur fracàs sinó també dels perjudicis que han ocasionat a l'economia de Catalunya amb la seva tossuderia de fer la revolució (?) abans de guanyar la guerra), i lluny d'allò que cada dia "La Sol" repeteix, no solament no ha transigit davant la realitat catalana sinó que ha volgut imposar per la força bruta aquesta mesura social i econòmica.

Hi ha però dins Catalunya una ciutat on l'excès de covardia col·lectiva arriba a límits inversemblants, que s'ha guanyat el títol de "ciutat màrtir de la collectivització". És Barcelona.

Poc a poc a Barcelona i enmig de la protesta unànim de treballadors i petits industrials, es collectivitza tot. Hi ha rams que per tal de collectivitzar el mateix, els elements encarregats d'aconseguir la collectivització (ens referim naturalment als companys de la C. N. T.), convoquen a tots els treballadors a una assemblea. En aquesta assemblea la majoria d'assistents es manifesten contraris a la collectivització. La cosa però va endavant i allò o bé es collectivitza o bé la C. N. T. que té la paella pel mànec com vulgarment es diu, força pels mitjans que té a la mà aquella collectivització fent la vida impossible a aquells que no volen ésser esclaus de cap burgès però tampoc volen ésser esclaus de cap organització i menys de la C. N. T. on darrerament hi han entrat gent de tota "mena".

Exemples? Realitats? Molts i moltes, però amb la mostra d'un botó els lectors de "LLIBERTAT" en tindran prou per a copsar la maldura social-econòmica de Barcelona.

El ram de sastreria de Barcelona fa un parell de dies ha celebrat una assemblea on la majoria de treballadors s'han oposat a la collectivització. Doncs bé, ara s'obligarà a les sastreries que no s'han volgut collectivitzar a treballar robes i materials per a les casernes i exèrcit popular, prenent-los-hi el treball a mida. Això representa senzillament que aquestes sastreries dins de dues setmanes hauran de plegar. Entesos?

Nosaltres preguntem però als companys del ram de sastreria de Barcelona: no és cert que vosaltres, màxima expressió de la voluntat única del vostre ram, us heu declarat contraris a la collectivització? No és cert que si vosaltres heu acordat això, ha estat per considerar ruïna la collectivització? No és cert que si collectivitzau la vostra indústria no podreu cobrar les setmanades correntment? Per què no defensen fins a l'extrem la vostra lògica posició? Per què no us enfronteu d'una amb tota aquesta colla de vividors que volen collectivitzar per no treballar, tot fent de burgesos amb l'excusa que administren els interessos de la collectivitat?

No féu altra cosa que lamentar-vos pels carrers i places de Barcelona, de què us volen imposar la collectivització, i jo us pregunto, que féu per a impedir-ho?

L'espectacle de Barcelona avui es angunió en aquest aspecte, doncs hi ha una immensa massa de treballadors que veuen estóicament com uns individus amb la raó de la força van imposant un gangsterisme social molt pitjor encara que l'explotació d'algun burgès d'abans del 19 de juliol.

El treballador que no sap defensar un acord pres en una assemblea, ni és un ciutadà de Catalunya ni és un home: és un covard.

I de covards avui a Catalunya n'hi han a milers!

Si continuem per aquest camí un bon dia fins a les nostres companyes ens collectivitzaran!

CRIT

Franco no pot vèncer

El feixisme, el pitjor enemic de la civilització, que s'inicià el mes de Març de 1919, ha estat vençut dues vegades: primer en els camps de batalla de Madrid, després en les eleccions presidencials als Estats Units.

La defensa i batalla de Madrid de Novembre, una de les accions més heroiques dels temps moderns apareixerà a la història del món com un moment crític de la lluita de l'oprimit contra l'agressor: la gran història de l'emancipació de la humanitat, la continuació de la qual no la parerà ni el feixisme, ni els avions ni tancs, ni l'assassinat de milers de dones i infants. Madrid serà immortal.

Abans d'arribar a Espanya vaig passar un temps a París i Londres recollint proves i material demostratiu de la corrupció de la premsa feixionària. És inútil remarcar que aquesta corrupció comprén tots els diaris i revistes feixistes o filofeixistes. A Amèrica i a Europa els feixistes feien córrer rumors estranys i aquests varen determinar que la meua esposa deixés el seu sòr de pells perquè segons deien les bandes anarquistes que circulaven pels carrers de Barcelona, l'afusellarien si la veiessin ben vestida. Però a Barcelona, com a totes les ciutats de la República, regna la llei i l'ordre més absolut. Cap banda anarquista no afusella la gent i es poden veure moltes dones ben vestides i amb abrics de pell a la Rambla.

La principal propaganda contra la Revolució té per base les esglésies. A Nova-York, París i Londres la gent diu que moltes estan destruïdes completament. Bé, en el camí per tren de frontera a Barcelona i d'aquesta ciutat a València en automòbil, vaig veure centenars d'esglésies. Algunes havien estat cremades, però no en vaig veure ni una que hagués estat destruïda. En molts pobles es podia veure de la finestra del tren estant les esglésies i catedral, que dominen la ondrada. Recentment vuit clergues anglesos, que han fet un estudi de la situació religiosa, han confirmat la meua impressió que la majoria d'esglésies estan en peu.

Havia acabat d'arribar a Madrid quan gràcies a la signatura del Tinent Coronel Ortega i la guia del meu colega Jaume Menéndez vaig poder visitar molts quilòmetres de les trinxeres del sud de la Ciutat Universitària. Fa vint anys, abans de l'entrada dels Estats Units a la Gran Guerra, vaig tenir ocasió com a corresponent de guerra de visitar les trinxeres del front occidental, i després com a membre de l'exèrcit americà vaig passar molts temps a Alsàcia - Lorraine - Argonne i haig de dir que el sistema de trinxeres de Madrid és mil vegades millor que les que allí vaig veure. La meua impressió és que la posició de Madrid és inexpugnable. Segui qui sigui el qui ha planejat la defensa mereix el més alt honor.

La moral dels homes de les trinxeres és elevadíssima. És probablement l'exemple més intel·ligent, d'un poble en armes, des de la revolució francesa.

Abans de deixar París, vaig parlar amb un periodista americà que

La Tòmbola d'Esquerra Republicana de Catalunya pro "Soldats Tarragonins"

La Secció Femenina d'Esquerra Republicana de Catalunya de la nostra ciutat, és sens dubte una de les majors esperances de la joventut tarragonina.

Des del 19 de juliol han vingut desenvolupant les companyes de la Secció Femenina d'E. R. de C. una activitat per a ningú desconeguda. Festivals a profit dels hospitals de sang, recaptant pels heroics combatents antifeixistes, actes en pro de la guerra, arreu s'ha vist l'entusiasme d'aquestes companyes que tot i sacrificant alguns dels lleures propis, contribueixen voluntariosament amb el seu òbol a la victòria del poble sobre el feixisme invasor.

Com a darrera manifestació de les activitats humanitàries de les dones d'Esquerra Republicana de Catalunya de Tarragona hi ha la immediata inauguració de la tòmbola a profit dels soldats tarragonins.

L'èxit d'aquest acte humanitari en pro dels nostres germans que lluiten als fronts de guerra per a salvar Catalunya i la República, està assegurat d'antuvi per l'entusiasme i voluntat que les companyes d'Esquerra han posat en l'organització i particularment en la

recapta de donatius destinats a enriquir i a fer més suggestiva l'esmentada tòmbola.

Hem vist els objectes i tant per la seva quantitat com per la seva qualitat, podem avançar que el poble de Tarragona es sentirà orgullós de comptar amb una tòmbola esplendorosa.

Aquesta tòmbola quedarà instal·lada a un dels locals que Esquerra Republicana de Catalunya té a la Rambla 14 d'Abril, o sigui al teatre del Centre Federal.

Serà inaugurada el dijous propinent, a les set del vespre amb assistència de totes les autoritats de la nostra ciutat.

"LLIBERTAT" que sempre ha fet ofrena del seu apoi més incondicional quan s'ha tractat de portar a terme una obra antifeixista humanitària, celebra la iniciativa de les companyes d'Esquerra Republicana de Catalunya i públicament encoratja a la Directiva de la Secció Femenina d'aquesta organització per tal de què prossegueixi amb fe i entusiasme la tasca empresa en pro dels braves combatents antifeixistes.

Des de la Generalitat

El retorn del President

De retorn del camp on ha estat descansant durant dos dies, l'Honorable President, s'ha reintegrat a les activitats que s'imposen en constituir el nou Govern de la Generalitat.

Aquest matí el senyor Companys ha estat treballant al seu despatx particular de la Residència i ha celebrat diverses conferències telefòniques per tal d'assabentar-se de la situació als diversos fronts de combat. Al migdia el secretari particular del President ha saludat als periodistes afegint-los-hi que no tenia res a comunicar-los.

Ha estat a la Generalitat on ha conferenciat amb el President Companys el cap de la Divisió, general Aranguren, acompanyat del seu ajudant. També fou visitat el President Companys, entre altres, pel comandant Pérez Farràs, el comandant Medrano, cap de la zona de Tarragona, i el tinent coronel Arando amb el seu ajudant que han fet lliurament al President de l'import d'una recapta efectuada entre els guàrdies d'assalt i seguretat per a compra d'armes i ajut a Madrid.

acabava de tornar del territori rebel. En va dir que Franco mai no podria prendre Madrid, perquè les defenses eren massa fortes, i perquè no solament tenia contra ell les masses governamentals, sino que també les que estan en el seu territori. Centenars de milers l'odiaven, i ell usa més terrorisme que Hitler i Mussolini. Recordaré que tots els generals blancs, i el feixisme també, que van atacar el govern soviètic, han fracassat. El cas de Wrangel és el més notori i il·lustratiu de tots. Va marxar d'Odesa i Crimea, contra Moscou amb l'ajuda de tropes estrangeres. Va tornar a portar a Rússia el gran duc, els terratinents i tots els explotadors del poble que agafaren les seves antigues propietats que els soviets havien distribuït entre el poble i restablí també la servitut de la qual els camperols ja havien estat alliberats. El resultat va ésser que els camperols, molts dels quals no sabien res de la situació eco-

nòmica - social - política, però que entenien els mots "terra" i "llibertat" es rebel·laren i atacaren Wrangel a la reraguarda i varen contribuir més a la seva desfeta que els atacs de l'exèrcit soviètic. L'aixecament del poble contra Franco i els seus companys: els feixistes de tot el món, és predit pel periodista americà, el qual ha estudiat la situació. Segons reports, vinguts d'altres llocs, i totes les persones que han estat testimonis del gran coratge i moral de la població civil de Madrid, així com també de la de l'exèrcit de la ciutat, estan segurs de la victòria final del front popular que farà veure la nova Espanya la nació més democràtica i progressiva, socialment, políticament i econòmicament, entre totes les del món. Amb aquesta esperança, tots els homes de bona voluntat, s'uniran.

GEORGE SELDES

Del "Spanis News"

AJUNTAMENT

Oficina de Recepció de Queviures per a Madrid

Aquesta Oficina té la satisfacció de fer públic que el dissabte últim sortí cap a Madrid la caravana de camions que s'organitzà per a efectuar el transport de queviures destinats als heroics combatents de la capital de la República.

Es confia que serà possible organitzar dins d'aquesta mateixa setmana una altra tramesa de queviures, ja que els pobles de les comarques tarragonines, responant a la consigna donada, van trametre subsistències per avituallar Madrid.

Ajudem Euzkadi!

Sota aquest títol publica "Diari de Barcelona", d'Estat Català, l'admirable article que més avall reproduïm. Ajudem Euzkadi!, sostenim-lo en la lluita gegantina que aïllat sosté!, hauria aquesta d'esser la consigna del moment. No els deixem sols, aportem-hi el que poguem i en la forma que sigui possible, maldament ens pugui costar sacrificis inaudits.

Euzkadi! Exemple viu d'un poble que lluita per la seva independència! Nosaltres l'admirarem i voldríem que el teu exemple, espill de virtuts, ens alligori i servís per a formar, en nosaltres, un nou esperit, una nova voluntat que ens allunyés de mires egoïstes o interessos de partit o de sindical, i poguéssim pensar únicament en salvar a les terres ibèriques que sofreixen el jou del feixisme brutal, que destrueix el que és més car per a tots: la llibertat i la dignitat humana; alliberant-nos d'aquest joc revolucionari que no és altra cosa que la màscara que els covards es posen per no haver d'anar a la guerra. Guanyem la guerra! guanyem-la! i quan el seu pes sobre hagi desaparegut i tots els pobles ibèrics siguin lliures, llavors anem a la construcció del nou edifici social on imperi la justícia i la llibertat i sigui impossible l'exploació de l'home per l'home. Però, ara, no assatgem més. Havem d'alliberar Ibèria. Havem d'ajudar Euzkadi. Havem d'ajudar Astúries. I Madrid. I la nostra llibertat en perill. Aquel que vulgui fer la revolució aprofitant-se de la circumstància de la guerra o és un emboscador o un traïdor o un illús o un vulgar aprofitador.

Llegiu però l'article:

"El bloqueig del port de Bilbao fou decretat des de la Cambra dels Comuns quan, adoptant una posició contrària a l'Almirallat, el govern Baldwin decidí desemparar els vaixells mercants que es dirigien a Euzkadi.

El bloqueig era inexistent, però la pressió de la City i els gemecs de les companyies d'assegurances, estermidiren el govern anglès que, finalment en aquesta qüestió, s'ha declarat d'una fàlsid tan palpablement equivocada com favorable a Franco.

El bloqueig no hauria estat possible, si Anglaterra no hagués creat un ambient favorable a la seva realització.

El bloqueig, encara ara, pot ésser considerat inexistent mercès als magnífics esforços dels nacionalistes bascos. Contra aquesta posició de valentia d'abnegació, de fermesa, sorgeix la tenebrosa maquinació britànica, dictada per una política corcada per l'egoisme més inhumà.

Deixem a la història el dret de qualificar la suïcida política del go-

vern anglès, deixem que la història digui qui tingué la culpa de l'ocupació italiana d'Etiòpia, qui per covardia ha deixat morir de ridícul la Societat de Nacions. Quant al nostre problema, la nostra victòria serà la contestació i la lliçó a un Imperi que es desfà, a un Imperi amb polítiques mediatitzats pels grans trusts, a un Imperi amb una diplomàcia presidida per la inuitut d'un Mr. Eden.

Però hi ha un cas candent: Euzkadi. Aquest cas sembla que no pre-ocupa prou a qui hauria de preocupar. Hem parlat molt de l'heroisme de Madrid. Tinguem en compte que a la defensa de Madrid hi hem col·laborat tots, que mentre molta gent jove sortia de Madrid — adreçant periodistes — per a adoptar la fàcil posició de refugiats, nosaltres emetíem contingents d'homes, material bèl·lic i queviures. Hem organitzat diades i més diades d'homenatge, hem empenyat planes i planes d'elogis ditiràmics. No ens penedim de res, i si calgués ho tornariem a fer amb el mateix entusiasme.

Però aquell ajut prestat a Madrid, ara el requereix Euzkadi, desensat per 60.000 nacionalistes i cinc mil valents miners d'Astúries.

La qüestió dels queviures és una qüestió cabdal pels nacionalistes bascos.

Es una qüestió d'honor fer-los llurament del que necessiten. Es una qüestió d'amor propi demostrar que Anglaterra s'ha equivocat, demostrar que el bloqueig és inexistència.

Tothom ha d'esser al costat dels nacionalistes bascos. Tothom, i particularment els nacionalistes catalans.

No podem assenyalar el remei que es pot aportar a la qüestió, però hi ha elements tècnics que se'n poden ocupar, i tenen el deure d'ocupar-se'n.

En primer lloc, la paraula pertany a la marina que amb fets pot destruir la llegenda d'inactivitat sorgida entorn d'ella.

Els nostres germans bascos, que en la lluita que sostenim han hagut de fer grans sacrificis, no solament en l'ordre físic, si que també en l'ordre econòmic, han de comptar amb tot el nostre ajut.

Urgeix un homenatge dels nacionalistes catalans als heroics nacionalistes bascos, i una pressió per part nostra prop del Govern de València i del de la Generalitat, per tal que la gent d'Euzkadi s'assabenti que el seu sacrifici és valorat en el seu just punt i que tots els pobles d'Ibèria vetilen per resoldre les seves necessitats més elementals.

Es un deure que ningú no pot eludir, i molt menys els nacionalistes catalans!"

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel TARRAGONA

El Rector de la Universitat a Tarragona

De pas cap a València, ahir al matí estigué a la nostra ciutat el Rector de la Universitat Autònoma de Catalunya, Dr. Bosch i Gimpera, acompanyat de l'ambaixador argentí, Díaz Canedo, i del catedràtic Xirau.

Acompanyats dels professors de l'Escola-Taller, Mallol i Rebull, visitaren el Museu Arqueològic i al migdia complireren al comissari de la Generalitat, Joaquim Fort.

A la tarda, les esmentades personalitats continuaren el seu viatge.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Moviment de la població

Nats

Júlia Castro Martínez.

Defuncions

Josep Aleu Blay, Descalces, 6, de 72 anys.

Encarnació Guéran Aranguena. Casa d'Assistència Social, 2 mesos.

Maria Hermosa Boronat, Durru, 33, de 69 anys.

Matrimonis

Cap.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 16; mínima, 8'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 764'6; a les 18, 764'1.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., N.; a les 18, SSE.

Estat del cel: A les 8 h., quasi destapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú.; a les 18, id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2'5.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 82; a les 18, 88.

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Front d'Aragó

S'han efectuat reconeixements ofensius al sector pirinenc i al Sud de l'Ebre. S'han sorpres unes patrulles enemigues a les quals s'han causat tres baixes al primer sector i s'ha fet un presoner al segon.

Al subsector de Lecera s'han passat als nostres rengles un soldat i un falangista i a La Zaila un re-queté, tots ells amb armament.

Res de nou a la resta dels altres fronts.

Front de Madrid

Continua la calma absoluta als sectors propers a Madrid. Solament les nostres bateries dispararen sobre les posicions enemigues situades al barri d'Usera, Garabitas, Carabanchel, Cerro de l'Aguila i Pont dels Francesos.

Els facciosos gairebé no han contestat, i seguint la seva criminal costància han llançat llurs projectils damunt la població civil de Madrid.

Els rebels de la ciutat Universitària han intentat passar el riu Manzanares durant la darrera matinada. Per tal de distreure les nostres forces han estès damunt el riu grans taulons i els han lligat amb cadenes i cordes. Els nostres combatents s'han donat compte de la maniobra, hostilitzant a l'enemic i destruint ràpidament els grossos taulons, havent causat nombroses baixes als rebels.

Al Nord de la província de Guadalajara no hi ha hagut tampoc moviment de forces degut a que els facciosos estan resentits del dur càstig que ahir va fer-los la nostra aviació. Els estralls produïts pels nostres bombes, especialment a l'estació de Sigüenza han estat formidables, i l'edifici de l'estació ha quedat destruït per complet i les vies fèrries destruïdes des de més d'un quilòmetre.

Al front del Jarama les nostres forces han efectuat determinat moviment envoltant sobre les posicions enemigues de Morata de Tajuña i la Marañosa, obligant als rebels a replegar-se ràpidament, tot perdent alguns parapets i trinxeres.

La nostra aviació ha bombardejat algunes posicions del Nord de la província de Guadalajara i altres fronts propers a Madrid.

Front del Sud

Després de les set d'ahir, els avions facciosos bombardejaren per tres vegades Aníjar. Al mateix temps que això passava altres aparells llançaven gran nombre de paquets de queviures sobre els assetjats al Santuari de la Cabeza. Tots

aquests paquets van caure damunt de les nostres línies. Els rebels assetjats al Santuari intentaren una sortida desesperada però foren rebutjats energèicament sofrint moltes baixes.

NOVETATS

en
tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

Maletes

Necessers

Mundos

Articles

per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurín, 7 - TARRAGONA

Un article de Bruno Alonso

El Comissari polític de la flota, Bruno Alonso, tracta en un article que publicà ahir "Adelante", de la "conducta mortificant i provocativa dels vaixells de guerra alemanys i italians que actuen en qualitat d'auxiliars dels vaixells facciosos.

Aquí, al Mediterrani, no hi ha ni una sola vegada que no surti la nostra esquadra, sense trobar-se en les nostres pròpies aigües un d'aquests vaixells que ens segueixen i avisen als facciosos perquè estiguin prevenuts; i altres vegades són hidroavions els que compleixen aquesta missió.

Fa pocs dies aconseguiren escapar de Ceuta, tres mariners que servien en un vaixell facciós i en

prendre's-hi declaració ens asseguraren que vuit hores abans de bombardejar la nostra esquadra aquella plaça, estaven advertits pel creuer alemany "Leipzig", que es creuà en la nostra ruta i ens seguí tota la tarda i advertí immediatament per ràdio la direcció que preniem.

Aquesta conducta, no vull jo discutir-la, però si he de dir que irriten els nostres sentiments havent d'esforçar-nos per a impedir que un dia es respongui dignament als que no tenen dret a vexar d'aquesta manera als que avui combaten pel dret i la llibertat de la nostra volguda República."

El nostre avanç al sector de Terol

HAN ESTAT OCUPATS ELS POBLES DE VISEDO, ARGENTE, LEBRUN, GEA D'ALBARRACIN, BRONCHONES I MONTERDE

Aliaga. — Les forces lleials que operen al front de Terol continuaven durant el dia d'ahir els gloriosos avanços iniciats fa uns dies. Cada hora que passa els soldats de la República von conquerint noves posicions.

L'atac és general en tot aquest front.

Lenemic durament castigat en alguns sectors, quasi no ofereix resistència; i degut a la seva impotència, realitza constantment incursions per mitjà de l'aviació, bombardejant i metrallant no les posicions, parapets i trinxeres, sino que contràriament ho fa amb un ensenyament criminal amb pobles indefensos.

NOTES INFORMATIVES

Alegria infantil a Torredembarra

El diumenge, dia 11 del present mes, les J. S. U. de Torredembarra, varen distribuir, als infants refugiats de Madrid, algunes joguines adquirides per les mateixes.

L'acte va resultar brillantíssim, per l'enorme concurrència de públic d'aquella localitat.

La companyia refugiada, Glòria Calvo, va pronunciar "Romance a Francisca Solano" essent molt aplaudida.

Pronunciaren un breu parlament els companys Virgili i Biscamps, en nom de la Joventut, i tancà l'acte el company Ieceta, que parlà en nom de la Federació de Pioners.

La concurrència restà molt complaguda, en veure la immensa alegria dels infants.

Cues de tabac

Les expeneduries de tabac foren ahir novament proveïdes de diverses classes de les que elabora l'Arrendatària.

D'acord amb la disposició de la Federació Tabaquera i per tal de donar facilitats d'adquisició a tot el poble, la venda començà a les sis de la tarda.

Molt abans començaren els ciutadans a estacionar-se davant els "estancs" fins el punt de que a l'hora esmentada les "cues" eren quelcom serioses.

Segons les nostres referències la provisió normal de les expeneduries evitarà que en el successiu es reproduïxin les cues.

Maria Hermosín i Boronat

Vídua de Ramon Huguet

Morí ahir a l'edat de 69 anys

(E. P. D.)

Els que la ploreu: fills Antònia, Maria, Ramon i Andreu; fills polítics Bernabé Ferré i Maria Virgili, néts Joaneta Ramon, Mateu i Antoni, i família tota, a l'assabentar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen vulguin assistir avui, dia 21 d'abril, a l'acte del seu enterrament, que tindrà lloc a les dotze hores.

Casa mortuòria, Unió, 33.

NO S'INVITA PARTICULARMENT.

Ingrés al Magisteri Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG

Colom, 24

L'ofensiva fou iniciada des d'un mateix punt de partida i posteriorment en tres posicions diferents. Aquesta operació donà per resultat que passessin al nostre poder tres pobles importantíssims sota el punt de vista estratègic: Argente, Visieco i Lebrún. Amb l'ocupació d'aquests pobles, les forces lleials s'han situat en immillorable situació per a tallar les comunicacions encara existents entre Terol i Saragossa, passant per Calatayud.

Per a completar aquesta magnífica operació, les forces lleials ataquen amb gran energia les posicions enemigues situades a les proximitats del poble de Celadas, i a aquestes hores és té ja ocupada la serra del mateix nom.

Les referides posicions conquerides completament pels soldats republicans han situat als combatents en posició molt favorable per a conquerir definitivament Celadas.

Durant el dia d'ahir s'ha combatut amb extraordinària duresa a les proximitats del referit poble, el qual no tardarà en caure a les nostres mans.

S'ha de tenir en compte que les defenses naturals de Celadas són extraordinàries. A més d'estar protegit per la serra, que, com ja hem dit, s'ha ocupat en la seva totalitat, té una altra formidable defensa natural que és el cèlebre riu Corbalan. A la ribera d'aquest riu s'està escrivint una de les pàgines més belles que segurament registrarà la present guerra civil.

Els feixistes, donant-se compte del què significaria la pèrdua de Celadas, l'estan defensant en forma desesperada, doncs segurament no deuen oblidar que una vegada estiguin al nostre poder les mines de Ojos Negros, quedarien en situació molt difícil, perquè privaria als facciosos del transport de material tant per carretera com per ferrocarril.

També a l'Oest de la província de Terol es combat, portant la iniciativa les forces republicanes. Ahir s'ocuparen tres pobles: Gea d'Albarracín, Bronchales i Monverde. Aquest últim fou conquerit després d'una lluita heròica en la que els nostres soldats es llançaren a un atac formidable i malgrat la resistència que oposaren els facciosos aconseguiren desallotjar-los de les seves posicions, fent-se amos del poble.

Els quilòmetres que actualment separen a les forces que partint de dues direccions diferents, uns per l'Est i als altres per l'Oest es dirigeixen cap a un mateix punt de convergència, no són pas gaires. Es d'esperar que les forces lleials rematin la brillant ofensiva iniciada fa uns dies per teres de Terol amb el mateix èxit amb què fou iniciada.

Ingrés al Magisteri Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG

Colom, 24

La defensa d'Euzkadi

Baiona. — La Premsa, ocupant-se de les operacions del front de Biscaia, posa de manifest la situació de la defensa de Bilbao, que ha estat considerablement reforçada.

Bilbao està defensat per 50.000 a 60.000 homes, ben provistos d'armes i municions. Per a reforçar encara més aquests elements han arribat a la capital biscaïna 5.000 miners asturians i tres mils milicians de Santander. El material de guerra, és tot de primer ordre: armes automàtiques de repetició, llança-flames, metralladores dels models més moderns, bombes de mà, etc.

Al voltant de Durango s'han construït vuit línies de trinxeres, que es comuniquen per dues galeries subterrànies, havent-se adoptat altres disposicions que fóra una indiscreció fer públic.

En el que es refereix a artilleria i aviació, Bilbao disposa de nombroses bateries instal·lades sobre les altures que defensen les seves proximitats, particularment a la serra de Manaria, Begoña, que domina la ciutat. Sobre els alts pics de Sierra Mendoya s'han construït importants fortificacions, seguint els mètodes més moderns de defensa.

Per últim — acaben dient els periòdics que publiquen aquesta informació — el Govern d'Euzkadi disposa d'un centenar d'avions de càrrega i bombarders i ha rebut, a més, importants reforços del Govern de València.

Ingrés al Magisteri Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG

Colom, 24

AVIS

La Notaria vacant de Josep Loperena Romà, ha quedat instal·lada al carrer de Durruti (abans Unió), 29, 2.º, 2.ª

El que s'assabenta a la seva clientela i al públic en general.

JOVE

de 14 anys, per Ajudant avançat Bar, es necessita. Raó: Administració d'aquest Diari.

A Andalusia

Continua el nostre avanç cap a Fuenteovejuna

Andújar. — Continua l'avanc, de les tropes republicanes en direcció a Fuenteovejuna. Els nostres valents soldats s'han apoderat de les mines de Santa Bàrbara, a pesar de la resistència que els facciosos oposaren però que no fou suficient per aturar l'impetu de les nostres forces.

Persones que estaven al camp facciós i que actualment han pogut passar al nostre camp, han declarat que farà uns dies, ha estat afusellada la companya del president d'Unió Republicana, Ruiz Santaelia. També ha estat afusellat un fill del que fou catedràtic de Barcelona i després de Madrid, Odón de Buen.

En la conquesta de Santa Bàrbara, s'han fet vuit presoners i s'ha recollit abundant material de guerra, entre ell diverses metralladores, fusells metralladores, bombes de mà, municions, fusells, etc., tot ell de fabricació alemanya i italiana.

Els morts que s'han fet a l'enemic en aquesta brillant operació es calculen en vuitanta homes i perquè es vegi fins on arriba el cinisme dels rebels, entre els soldats rebels morts hi havien tres nois de 14 a 15 anys.

Ahir no s'operà al sector de Pozoblanco. S'han rectificat favorablement les trinxeres a l'objecte de fer més eficaç la pressió que s'efectua sobre els pobles de Penyarroya i Fuenteovejuna, havent-se registrat petites descobertes i tiratoures sobre uns pocs soldats facciosos baixes vistes a l'enemic que cada dia està més desmoralitzat, el que fa preveure que, malgrat els quantiosos reforços que han rebut els facciosos, aquelles posicions prompte cauran en poder de les forces republicanes.

ELS FRAUS D'ELECTRICITAT Nota de la Conselleria

"Assabentada aquesta Conselleria que un gran nombre d'usuaris de fluid elèctric falsegen, per diversos procediments, les indicacions dels comptadors, ço que representa un frau en perjudici de la col·lectivitat en general i dels treballadors dels serveis d'electricitat en particular, enten que cal posar a ratlla els autors del vergonyós abús esmentat.

A tal efecte, aquesta Conselleria fa públic, per al coneixement de subministrants i abonats, el que segueix:

1. Que els funcionaris dels Serveis Tècnics encarregats per les posicions vigents de practicar inspeccions i aixecar actes dels dits fraus tenen en el compliment de la seva missió, el caràcter d'agents de l'autoritat, i que per tant, tot acte de coacció o amenaça exercida damunt d'ells serà considerat i sancionat com a acte de desacatament a l'autoritat, i

2. Que, en els moments actuals el fet de defraudar fluid elèctric no pot ésser tan sols considerat com un perjudici a un particular o empresa determinada, sinó com un delictuós propòsit d'obstrucció o sabotatge a la nova economia, i que en aquest concepte, els Comitès o Consells d'Empresa interessats hauran de denunciar, directament, als Tribunals Populars els fraus comprovats pels seus funcionaris inspectors autoritzats.

Es obligació dels ciutadans contribuir tant com puguin a dignificar la nova societat, essent per a això indispensable que tothom compleixi el seu deure, no per por o coacció de l'autoritat, sinó per propi convenciment.

El contrari fóra pitjor que totes les corrupteles del règim burgès, feliçment anihilat pel poble."

Espigolans

Thoryo, en la seva secció diària de "Solidaridad Obrera", es refereix a la bogeria que ha envaït la reraguarda tema car a nosaltres i que ha estat objecte de molts dels nostres comentaris, tothom en aquesta bogeria col·lectiva hi té una bona part i tant o més que els altres aquells que tot ho confien a la força persuasiva d'unes pistoles exhibides en moment oportú, és natural però que només veiem els defectes dels contraris i no els propis. Llegiu un paràgraf, que talment sembla escrit per nosaltres:

"Pero la retaguardia es víctima de un ataque de enajenación mental, de un ataque de demencia suicida. Demencia que puede destruirlo todo y hacer estéril el sacrificio."

Qui té la culpa de l'encariment dels queviures? Segons uns, el G. E. P. C. I., o sigui els petits industrials, segons altres els majoristes i junt amb ells l'epidèmia de controls que patim. "El Dia Gráfico" en el seu editorial se n'ocupa i pren part a favor dels petits industrials en contra dels majoristes, es refereix després als acords de l'Ajuntament de Barcelona per acabar contra els especuladors, i entre altres coses diu:

"Estimamos plausible este propósito del Consejo Municipal Permanente, y por duras que sean sus sanciones no parecerán siempre benignas. Pero creemos salvo aquellos tenderos que efectivamente se crean asistidos de la oportunidad más absoluta para hacer negocios escandalosos, que los tiros deben dirigirse contra los mayoristas, los principales y quizá los únicos culpables del encarecimiento de las subsistencias. Y con mayoristas, algunos controles del todo innecesarios, que, en su afán de ejercer una función fiscalizadora exagerada, han llegado incluso a imponer tributo de entrada en Barcelona a los caracoles, que hasta ahora estaban libres de todo impuesto. Nada menos que 135 pesetas tienen que pagarse por la entrada de cada camioneta de caracoles."

"La Humanitat" en el seu editorial parla dels nou mesos de guerra i després de fer unes consideracions molt atinades respecte el que és i significa, i dels diversos aspectes que en la mateixa s'han presentat acaba dient:

"De la defensiva heroica hem passat a l'atac victoriós. Un atac que no serà deturat per res ni per ningú. Aquell "No pasaran!" que el 19 de juliol sortia de les gorges dels lluitadors antifeixistes, s'ha convertit en una consigna vibrant, clavada avui al cor i al cervell de tots. Passarem!"

"El Mundo Deportivo", portaveu del Front de Joventuts, dedica el seu editorial al Comitè Pro-Exèrcit Popular amb motiu de les maniobres realitzades a la Torre del Baró, i després de comentar la gran labor que el C. E. P. ve cridat a realitzar afegeix:

"Preparar la joventut per la guerra, ha d'ésser la preocupació primera de tots aquells que d'una manera més o menys directa poden influir en l'ànim de la joventut catalana."

En el seu editorial "Diari de Barcelona", d'Estat Català, comenta la frivolitat de la reraguarda, preocupada únicament en platxeris i disbauxes, no pensant ni que existeixi aquesta guerra i acaba amb els següents paràgrafs:

"I, més encara, el greu no és pas el que hom pot veure concorregut per gent que quan s'exhibeix poca cosa deu tenir per amagar: el greu és aquella disbauxa clandestina dels nous potentats que si ho anés a aclarir trobarien en els rengles capdavanters dels que avui criden i s'estripen les vestidures contra els infelïços privilegiats que encara es poden copsar a la via pública. Prou frivolitat! D'acord. Establir una condició revolucionària que respongui a la nova ètica. Per a tothom.

Especialment per els gatxos clandestins de la mamella i cionària."

Un dels temes que són la preocupació dels moments actuals és el de la mediació proposada per Churchill per tal de solucionar la guerra civil espanyola sense vencedors ni vençuts. La proposta de Churchill, a pesar de l'interès que ha despertat en certs medis dretistes o filo-feixistes, no ha trobat, en canvi, entre nosaltres cap comentari favorable, vegeu-ne un agafat a l'atzar, el de Varderi a "Treball" del qual reproduïm l'últim apartat:

"Que es recordin que el mot mediació, en aquests moments, vol dir traïció. Volem conquistant-la, una Espanya forta, lliure i feliç. No volem saber res dels qüestionaments d'un Churchill o de qualsevol altre mitjancer. Els espanyols, els catalans i els bascos no accepten, en el moment que poden ésser lliures, ésser esclaus. L'abraçada de Vergara no es repetirà en la història d'Espanya."

CASA POU

Perfumeria, Merceria
Flors artificials

Angel Guimerà, 13. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

Secció Esportiva

BASKET-BALL

HA ACABAT EL "III CAMPIONAT LOCAL"

Després de 4 mesos que ha durat el "III Campionat Local", avui ens permetem fer una petita ressenya de l'esmentat campionat, que ha estat un dels més disputats d'un temps ençà.

La primera volta fou molt disputada i els dos equips capdavanters, la "Penya Pallach" i el CADCI, es picaren la "cresta" durant el transcurs d'ella. L'ambient no fou aclarit fins quant mancaven poques jornades per a liquidar el campionat. El partit "Penya Pallach"-CADCI, que es resolgué favorable al primer, ens demostrà clarament que l'assumpte ja estava liquidat, encara que faltés una jornada.

La "Penya Pallach" ha guanyat al CADCI per un marge de dos punts i l'Escola de Comerç ha aconseguit el tercer lloc a un punt de distància del segon classificat.

L'equip de l'Escola del Treball s'ha mantingut en el quart lloc i seguit del Casal d'Esports que començà molt bé, però que a darreries de la primera volta es desinflà totalment, perdent inclús diumenge passat amb l'equip B de l'Escola del Treball.

Els tres darrers llocs de la classificació han estat adjudicats a l'Escola Treball B, C. E. Llamp i "Penya Brú". Diumenge aquest equip no és presentat a jugar el seu partit contra el CADCI, donant una mostra de poca esportivitat.

El "III Campionat Local de Basket-Ball" ha acabat i no cal dir que ha entusiasmat fortament a tots els esportius locals, havent vist cada diumenge una cinquantena de basketbolistes acudint al terreny de joc, a complir la seva obligació com a bons esportius.

Els nostres lectors hauran pogut veure en la classificació dels baskets marcats, que el company Odena de l'Escola de Comerç ha marcat aquest any més punts que els altres jugadors. Fins diumenge passat el "recordman" era Vagué II de l'Escola del Treball B, i com es pot veure ha estat batut solament per un punt, classificant-se en segon lloc. Els coneguts basketbolistes, Huguet del CADCI, i Pallach de la "Penya Pallach" s'han classificat en tercera i quarta posició.

Per acabar, solament ens resta felicitar efusivament els companys que han organitzat el campionat que ha acabat, desitjant que l'any vinent, el nombre d'equips que hi prenguin part, sigui superior al d'aquest any.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

CAMPIONAT LOCAL

"III COPA TARRAGONA"

Llista dels jugadors que han marcat punts al finalitzar aquest Campionat:

123 punts Odena (E. C.)
122 punts Vagué II, (E. T. B.)
114 punts Huguet, (CADCI).
106 punts Pallach, (P. P.).
88 punts Naval, (CADCI)
86 punts Assamà (E. T. A.)
79 punts Guinovart (C. E. LL.)
71 punts Jiménez (P. P.)
70 punts Lerin (E. T. A.)
62 punts Recasens (C. E. T.)
61 punts Prunera (E. T. A.)
54 punts Rovira (E. C.)
38 punts Avià (E. T. B.)
36 punts Martí (E. C.) i Fortuny (C. E. LL.)
34 punts Rodríguez (CADCI),

Garcia II, (C. E. T.) i Caselles (P. B.).

31 punts Magarols I (C.E.LL.)
28 punts Riñó (C. E. T.), Vidal (C. E. LL. i Bea (P. B.).
26 punts Rodríguez (E. T. B.)
22 punts Nadal (P. B.)
21 punts Pallàs (C. E. LL.)
19 punts Oscar (P. P.) i Babot (E. C.)

16 punts Roig (CADCI)
punts Bargalló i Rius (P. P.)
10 punts Ferré (E. T. A.)
9 punts Masdeu (C. E. T.) i Brei (P. B.)

8 punts Porqueras (P. P.) i Barrera (E. C.)

4 punts Miralles i Serrano (CADCI), Cerceró (E. T. A.), Bo-vé (P. P.) i Cabre (C. E. T.)

3 punts López (C. E. LL.), Andreu (P. B.) i González (E.T.A.)

2 punts Magarols (C. E. LL.)
Figuerola (E. C.), Ros (CADCI) i Ferré, Escarré i Ballesté (P. P.)

1 punt Ferriz (C. E. LL.), Pla (E. C.), Vagué I, i Massoni (E. T. B.) i Lerin J. (E. C.)

Tòmbola popular a profit dels soldats tarragonins

Organitzada per la Secció Femenina d'Esquerra Republicana de Catalunya

Cinquena llista de donatius

Un estalvi de vidre de Sebastià Comas.

Un moneder de Ramon d'Abadia.

Dos vestits de bany de Succs. de J. i J. Soliano (col·lectivitzada).

Un licorer dels guàrdies urbans i rurals.

Un llum de Pau Serra.

Dos gerros de Joan Tarrés.

Un llum plafó d'Andreu Serra.

Un joc de cafè de l'Associació d'Empleats municipals.

Un llum de Francesc Massó.

Dues bomboneres d'A. Rossell Porta.

Un joc de cafè de Joan Pallarès.

Un joc de gela del Tribunal Popular.

Un joc de cafè de la Cooperativa Obrera.

Un gelater de la id. id.

Dos plats artístics del metge A. Sans.

Un joc de postres del Sindicat de Procuradors dels Tribunals.

Dotze mocadors d'home de Maria Carmen Monleón.

Una làmpara de M. García Blay.

Una fruitera de Francesc Coll.

Un joc de cafè amb una safata artística de Banca Local.

Un centre del Sindicat de Treballadors de Banca i Borsa.

Una làmpara dels Xòfers Col·lectius.

Un joc de maduixes de Facond Andreu.

Dues botelles de xampany del Colmado Miret.

Dues bomboneres de la pastisseria Tuset.

Tres botelles de xerç de Pere Vicente.

Un licorer de David Corbella.

Sis gerres de dona i d'home dels magatzems "La Boca-Calle."

Un jerro d'Anita Bosch.

Un jerro i un joc de cendres de Joaquim Algueró i senyora.

Un joc de cafè de Felix Samper i senyora.

Dues capsas de mitjons de El Faró.

Tres capsas paper i sobres de l'Impremta Pàmies.

Dues ànfores, una fruitera i una làmpara del Comitè Obrer "Ideal Cinema".

Un objecte d'art de Pere Lloret Rosinyol.

Un centre de Pilar Cano.

Una computadora d'Eusebi Sordé.

Una caixa de petits obsequis de la Ferreteria Vicenc.

Un llum i un ninó de Pau Vives.

Un llum artístic de Joan Solsona.

Un cendrer del servei Agronòmic.

Un parell de sabates de Las Américas.

Dues cistelles artístiques de la Sombrereria Solsona.

Una fruitera de X. X.

Un gerro de Ricard Gispert.

Una nevera del Centre Rtepubli-cà Democràtic Federal.

(Continuarà)

LA INFANTIL

Cofeccions per a nens i senyora

Baixada Misericòrdia, 16

TARRAGONA

Sugrañes, Impresor. — Tarragona